

שאלות הנוגע לקיץ - שיעור 616

I. בעניני שבת

(א) מי ששכח טלית או דברים אחרים שיש בהם צורך גדול לשבת והוא באוטו אם הוא ברשות היחיד או אפילו בכרמלית יש להתיר לומר לנכרי להביאו דהוי שבות דשבות במקום מצוה או צורך גדול (ש"ז - ה) וצ"ע שיש כאן כמה איסורים ועיין בספר בדיני שבות (דף מ"ו ודף י"ח) דהוי דחוויה וכ"כ האג"מ (ג - מ"ז) בענין סגירת המזגן האויר המחובר למורה שעות דשבות דשבות מקום צורך הוי רק בדיעבד ועיין במלכים אמניך (דף קמ"ח) דמ"מ הוי רק אמירה אחת וצ"ע

(ב) פּע"ן שיש לה כפתור שעל ידו עורכים אם המכונה תסתובב או לא צ"ע אם מותר להפעיל או להפסיק הסיבוב ואבאר

(ג) בקעמ"פ אם הילדים הולכין ליטל דברים מהחנות ידקדקו שלא להזכיר שם מדה ומנין ולא סכום ממון אבל מותר בעל החנות לפתוח חנותו בשבת ליתן להבקשים מה שהם רוצים לכבוד שבת (שכ"ג)

(ד) השתמשות בעיר קאנדישענער בשבת ויו"ט פתיחתו ע"י נכרי

עייין באג"מ (יו"ד ג - מ"ז - ז) דאפילו ע"י רמיזה פתיחתו אסור ודומה אם הנכרי מבשל עבורו דודאי יכול להיות גם בלא אכילת דבר שבישול בעדו מ"מ בישול זה לא היה לו וכן בענין הכל חולים אצל צינה (רע"ו - ה) מותר משום חולה ולא משום מוסיף חום בחדר (דיש להתיר דרך רמיזה) וה"ה הנאה מזגן אויר (a/c) הרי לא יהיה לו אף בשעת הדחק ול"ד לקריאה דשייך בשעת הדחק בלא הדלקת הנכרי שהוא רק מוסיף אור (מ"ב ש"ז - ט"ו) הגרי"ש אלישיב אסר מטעם אחר דרמיזה אינו מועיל דהרי גם כשהנכרי בא מרצון עצמו לעשות מלאכה עבור הישראל חייבים למחות בידו (מ"ב רמ"ג - ה) ושאני "הנר אינו מאיר יפה" דאינו עושה מלאכה מושלמת חדשה עבור הישראל ופתיחת האגרת מותר ע"י נכרי שהיא רק חומרא ולכן מותר דרך רמיזה וכ"כ המג"א (רי"ז - סק"ט) דאם רואה ישראל דהעכו"ם עושה מלאכה בחפצו צריך למחות ולכן רמיזה מועיל רק בחפצו של העכו"ם ולא בחפצו דישראל וכ"כ המ"ב (רע"ו - סקל"ז) דאפילו להוסיף הנכרי שמן בשבילו צריך למחות אם הוא נר של ישראל וע"ע במ"ב (ש"ה - סקט"ד) בענין עשיית גבינה בשבת ועיין בהגר"ז (ש"ז - ז) דאם עושה בשביל הישראל בנר של ישראל אסור אפילו בלא רמיזה והוא עושה מעצמו

לכן האג"מ פסק לאיסור משום דרמיזה מועיל רק על תוספת הנאה ולא על הנאה חדשה אמנם הגרי"ש אלישיב אסר משום דבכלל אין היתר דרך רמיזה בבית ישראל או בכלי של ישראל

(ה) נתקלקל החשמל וחזר ונתקן ע"י נכרים אם יש ליהנות מהאור והבישול עיין ברמ"א (רי"ג - ה) דיש להתיר ואבאר

(ו) אי יש ענין להחמיר שלא לטלטל במקום שיש עירוב עיין בספר מעשה רב של הגר"א (קמ"ח) שלא לישא בשבת כלל אפילו במקום שיש עירוב ואפילו בחצר ובבית לא ישא כ"א בידו ואפילו אם יש שם עירוב ועיין בשבת (י"ז - ז) דחנניא אומר חייב אדם למשמש בכגדו ע"ש עם חשכה ולכן אין לטלטל שום דבר דרך כסי הבגדים אפילו בבית שמא ישכחם ויצא עמהם אבל כשהם בידו חזי להו ולא ישכח הנמוקי או"ח (ש"ד) כתב דהאר"י ז"ל לא חשש לחקור על העירוב וגם הבני יששכר לקח אצלו במכוין איזה חפץ שלא יהיה בכלל מי שאינו מודה בעירוב ולא הקפיד על שיטת הרמב"ם בענין צ"ה יותר מעשר אמות

(ז) צורת הפתח שנתקלקל בשבת - עיין בשו"ת האלף לך שלמה (קט"ז) דמותר לתקן ע"י נכרי משום שיש לסמוך על הר"ן בשם בעל העיטור במקום מצוה דרבים (רע"ו - ז ומ"ב סק"ה) ואם זה א"א מותר דכיון דהותרה הותרה ומותר לטלטל כך וכן משמע מתוספות (עירונין ט"ו - ד"ה לא סבר) בתירוץ שני וע"ע בשו"ע (שע"ד - ז) דכלל דכיון דהותרה הותרה נאמר רק בעירובי חצירות אבל לא בחצר שנפרצה לרה"ר או לכרמלית ולכן הכל תלוי אם הולכין אחר המיקל במחיצות עיין בשיעור 275 איברא עיין בשו"ך (יו"ד רמ"ז צ"ג סק"ה) דבשעת הדחק סמכין על דעת יחיד באיסור דרבנן וצ"ע ועיין בשש"כ (י"ז - כ"ה והערות) דאם אין נכרי יתקן ישראל חוטי העירוב ע"י עניבה אבל לא יקשור קשר וכן משמע משו"ת מהר"י אשכנזי (י"ג) דאין חשש משום איסור עשיית מחיצה וי"ל כדי למנוע מכשול דרבים התירו (שם הערה ק"ז - ק"ח) ואולי משום דבשעת הדחק סמכין על שיטת רש"י (שבת קכ"ה:) דאין אוסרים מחיצות המתרת וזה דעת יחיד ולכן לא הובא להלכה בשו"ע (שע"ו - ה) מ"מ בעירובין הולכין אחר המיקל אפילו אם הוא דעת יחיד שלא הובא בהלכה ועיין

- באג"מ (3 - פ"ג) דאין הולכין בעירובין אחר המיקל במחיצות ביצועות יעקב (שס"ג - ה)
- ח) אכילה על גבי עשבים בשבת ואם קרוב לפסיק רישא אסור - עיין ברמ"א (של"ו - ג) שטוב להחמיר שלא לאכול בגנות אם ישתמש שם מים דבקושי יש לזהר שלא יפלו שם מים ועיין בכ"י שהובא דין זה בשם ספר התרומה וכתב עוד בשם הסמ"ג דבגנית חבירו שאינו נהנה בגידול העשבים תלוי במחלוקת הערוך ותוספות ואנו מחמירים כשיטת התוספות למעשה לכן כתב הרמ"א בלשון טוב להחמיר שלא לאכול בגנות אם ישתמש שם עם מים כי מעיקר הדין נראה דמותר אבל אנו צריכים לנהוג כחומרת הרמ"א ואם רוצה לאכול דוקא על גבי העשבים יכול להניח מפה (plastic) תחת השלחן והמים אין נופל על העשבים ורק על המפה
- ט) לסוך גופו ולישב כנגד החמה עיין בשו"ת מנחת יצחק (ה - ה) שיש לאסור מ"מ שמעתי מכמה פוסקים דאין איסור בדבר אם אינו משתמש בדבר שיש בו איסור ממרח ואבאר
- י) לצאת במעיל על כתפיו בשבת שאינו תוחב ידיו בבתי זרועות - עיין בשיעור 237 (V) שצריך להחמיר

II. עוד שאלות

- א) הפריצות ברחובות - עיין במסכת נדה (י"ג:) דהמביא עצמו לידי הרהור אין מכניסין אותו במחיצתו של הקב"ה ואיסור הסתכלות בעריות הוא אחד מכ"ד דברים המעכבים את התשובה (ברי"ף סוף יומא) ולהרבה פוסקים ההסתכלות הוא איסור תורה ועיין בטור (ה"ח ב) שמפרש דברי חז"ל "דהוי קל כנשר" לומר שתעצים עיניך מראות ברע ועיין בכ"ח ובמהרש"ל שתפריש עצמך מן המקומות שתבוא בהם לידי ראיית דבר רע ומי דאית ליה דרכא אחרינא והולך דרך מקום פריצות מיקרי רשע (ג"כ י"ז:) ולא מהני שיעצים עיניו (רשב"ם) והמקדש עצמו מלמטה מקדשין אותו מלמעלה (קובץ הלכות הקיץ ג"כ) ועיין בשו"ת רבבות אפרים (ה - תקנ"ה) דמי שאין לו מספיק ממון לשכור מונית לנסיעה במקום לנסוע באוטובוס המלאה פריצות שמותר לו לשכור מונית על חשבון מעות מעשר
- ב) האשה רוצה לילך לההרים על הקיץ ובעלה אינו רוצה ליסע עיין באה"ע (ט - ז"ג) דאם היא יצאה פטור מלפרנסה
- ג) מזוזות בבנגאלו אם יש חיוב - עיין בשערים מצויינים בהלכה (ה - י"ח הערה י"ג) שהביא השו"ת תרשיש שהם דאותם הנוסעים בימי הקיץ להכפרים לשאוף אויר פטורים ממזוזה והביא ראיה מהברכי יוסף דכשבורחים מדבר ושוכרים בתי נכרים אז אחר שלושים יום יניח מזוזה ולא יברך וכ"כ השדי חמד דלא יברך ולפי דברי האכנ"ז (ש"פ) אינם חייבים במזוזה וכן שמעתי דהאג"מ סבר דבעל הבנגאלו קלוני מחויב ולא השוכר וה"ה בערובי חצרות עושין בלא ברכה דכשאיין לו רשות לשנות רהיטי החדר ממקום למקום בכה"ג אין שם שוכר עליו אלא אורח ודעת רב משה שאין צריך עירוב חצרות בשו"ת באר משה (3 - פ"ו - פ"ט) ולכאורה יותר טוב להסיר המזוזות בסוף הקיץ משום שיש חשש של בזיון משום שאין אדם דר שם בחורף הפארטש (porch) שיש בו שתי מזוזות ומשקוף צריך מזוזה אמנם אם המזוזות עשוי רק לאחזוקי תקרה פטורה ממזוזה (הלכות הקיץ קל"ח)
- ד) הפאל אין דינו כמרחץ שאין רוחצין בחמים ומותר ללמוד ולברך ברכות שם אם אין שם ערוה מגולה ונשים הרוחצות יש אוסרים לאשה אחרת לברכת שם שהרי טפח מגולה באשה ערוה (רמ"א ע"ה - ה) ויש מקילין וכן עיקר (מ"ב ע"ה - סק"ח)
- ה) מותר להשכיר לאחר באנגעלו שלו בלי הסכמת הבעלים אם לא שהותנה במפורש שאסור דלא נאמר הכלל דאין השוכר רשאי להשכיר רק במטלטלין (הלכות הקיץ דף כ"ה בשם שו"ת חבצלת השרון)
- ו) קטנים שהשתמשו בחפצים של אחרים ושיברום אין אביהם חייבים לשלם (דף י"ט)
- ז) נוטל הטלית קטן מעליו זמן רב אם צריך לברך - עיין בשו"ע (ח - י"ד) דאם פשט טליתו אפילו היה דעתו לחזור ולהתעטף בו מיד צריך לברך והרמ"א כתב שאין מברכים אם נשאר עליו טלית קטן והמחלוקת תלוי אם ההפשטה הוי הפסק (מ"ב סקל"ו) ולכן כתב הבה"ל (ד"ה וי"ח) דהיוצא מבית המרחץ צריך ברכה שנית דאיכא הפסק גדול ויש מי שאומר עד ג' שעות נקרא מיד וכ"כ השו"ת חלקת יעקב (ה - ק"ה) ועיין בשו"ת ציץ אליעזר (י"ג - ד) שכתב בשם התורת חיים דאפילו אם מפסיקים טובא בין הפשיטה ולבישה אין מברכים כיון שדעתו לחזור וללובשם וכ"ש אם מוכרח לחזור וללובשם ועיין בשו"ת באר משה (ו - ה) ולמעשה הואיל ואנו קי"ל ספק ברכות להקל אין צריך לברך